

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører Sparekasseb. Ridder
Trykt i Allinge Bøgertrykkeri.

Avertissementsprisen er pr. Petitlinie
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
etterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 197

Fredag den 6 Juli 1917

5te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvaarlig.

Indsamling og Dyrkning af Lægeplanter

ved cand. pharm. H. Pyndt.

—o—
VIII.

I de foregaaende Artikler har jeg omtalt de mest almindelige Lægeplanter, der er vildtvoksende her paa Øen, og som med Fordel kunde indsamles og dyrkes. Desuden to, Bulmeurt og Pigæble, der ere yderst taknemmelige at dyrke og skattes højt i Medicinen. Men dermed er Emnet saa langtfra udtømt. Adskillige ere de Planter, der spiller en Rolle i vort daglige Liv, dels som specielt Lægeplanter, dels som Nytteplanter, eller som begge Dele i Forening. Skal disse Planter dyrkes, maa der indrettes til Stordrift, thi det er her Mængden, der bestemmer Udbyttet. Men rundt om i Landet er der maaske mange, der i Haven har en lille Plet Jord tilovers og maaske godt kunde lide at avle lidt Kommen, Koriander, Korbendikt eller lignende selv. Eller de bruger maaske Perikon, Lindethe, Røllike osv. som Husraad.

Det vilde være mig kært om vi alter, som i gamle Dage, kunde komme til at leve i nærmere Berøring med Naturen, lære at forstaa og skatte de Planter, vi daglig ere omgivne af og ikke ligegyldig gaa dem forbi. Særlig faa kender noget virkeligt til denne eller hin Planter Egenskaber, ved om den er giftig eller ej, om den har lægende Egenskaber og derfor bør fredes, eller om den maa beignes som unyttig.

Og hvor mange ved, hvilken Del af Planter der anvendes, om det er Blomsten, Frøet, Bladet eller maaske Roden.

I det Følgende skal jeg nu omtale en Del af de mange Planter, vi kan drage Nytte af og, hvis de ikke findes vildtvoksende, kan have Glæde af at dyrke.

Blandt disse vil jeg først nævne Kommen, Carum Carvi. Det er en toaarig Uri, som firides baade vildtvoksende og dyrket her i Landet og i alle vore Nabolande. Den dyrkes især i stor Maalestok i Tyskland, Rusland, Norge og Nordamerika, selv i et saa lille Land som Holland avles aarlig ca. 6 Mill. Kg.

Her i Landet dækkes Forbruget for Størstedelen ved Indførsel, skønt vi meget vel kunde avle det Hele selv. Kommen kan trives paa al Slags Jord, men ynder dog især kraftig lerblandet Sand eller kalkholdig Jord, der skal bearbejdes ret dybt, inden man saar deri. Den saas bedst om Efteraaret eller i Slutningen af Marts og kommer op i Løbet af ca. 10 Dage. Den saas helst i Rader med 30 cm. Afstand og tyndes ud, saa Planterne kommer til at staa med en indbyrdes Afstand af 20 cm. Men man kan ogsaa bredsaa den sammen med Græs og slaa dette eller lade det afgræsse af Kreaturerne, fordi Kommenplanterne i det første Aar kun danner en Roset.

Først det næste Aar skyder de Slængel, og Frøene modnes da i Juli—August. Naar Frøet er næsten modent, skæres hele Toppen af, og, naar den har staaet nogle Dage i Neg, aflærskes Frøene og tørres. De tørre Neg skal først samles paa en Presenning (eller Lagen) for at Frøene ikke skal spildes mens man samler dem ind. Da mange Kommenplanter først skyder Slængel det 3. Aar, og der altid kommer nye Planter op ved Selvsaaning, vil en Kommenmark kunne vedligeholde sig selv, indtil Jorden — efter ca. 6-aars Forløb — er udpint eller fuld af Ukrudt. 1 Liter Kommen vejer ½ Kg. Frøene bevarer Spireevnen i 3 Aar.

Kommen virker som et stærkt vind- og vanddrivende og fordøjelsesbefordrende Middel, udenfor Apothekerne anvendes den i stor Mængde ved Ostefabrikation, i Bagerier og til at destillere Kommenolie af, saaledes anvender Firmaet Schimmel i Tyskland aarlig over 300,000 Kg. til Fremstilling af Olie.

I sin Bog „Køkkenhavedyrkningen“ skriver Stephan Nyeland: Den ynder en ikke for svær, noget fugtig Jord, men kan iøvrigt trives i næsten enhver Jord og selv i Halvskygge under gamle Frugttræer. Jorden graves to Spadestik dybt og gødes med halvforraadt Gødning. Frøet saas tidligt om Foraaret i Rillen 1' Afstand, enten paa Blivestedet eller paa et Skolebed, hvorfra Planterne udplantes til Blivestedet i August med 1' indbyrdes Afstand. Planterne sættes saa dybt, at Hjerterbladene ere 1" under Jorden. Denne holdes ren og løs mellem Planterne baade i det første Efteraar og i den kommende Sommer, man vil da faa et godt Udbytte af den i Juli, især naar man i Marts vander med Gødningvand mellem Rækkerne.

En Flyvers Ilddød.

—o—
En Lynkatastrofe
i Luften.

En tragisk Scene, som udspillede under et voldsomt Uvejr i de sidste

Kampe paa Isonzofronten, skildres i „Secolo“ af en Officer, der selv var Øjenvidne til Begivenheden.

„Medens Kampen rasede værst“, skriver han, „var alle vore Lænkeballoner oppe for at observere. Men da Himmelen blev mørk, og et Uvejr tydelig var i Anmarsch, skyndte de sig alle at naa Jorden. Vinden steg til Storm, Tordenen rullede, og hvert Øjeblik glimtede hvide Lyn mellem Skyerne. Det var, som om Slaget oppe i Skyerne vilde overtrumfe Menneskenes Kampe dernede paa Jorden. Uhyggelig blandede Kanonilden sig med Himmels Lyn, der lyste op over Slagmarken som en vældig Lyskaster. Jeg havde fundet Ly i en Hule. Menneskesjælen er under Krigens Gru jo særlig modtagelig for uhyggelige Indtryk, men alligevel blegnede al den Gru, jeg har oplevet i denne Krig, ved Siden af det frygtelige, som jeg blev Vidne til under dette Uvejr. En eneste Lænkeballon var blevet tilbage højt oppe i Luften. Observatøren i den var en Officer ved Navn Aprea, som rolig blev siddende i Gondolen og gjorde sine iagttagelser. Han var med Hensigt slet op netop nu, fordi han i det Mørke, som rugede over Landskabet, haabede lettere at kunne se Ilden fra Kanonmundingerne end ved højlys Dag.

Men i dette Mørke, som forekom mig dobbelt sort efter hvert blændende Lyn, saa jeg en lille brændende Sky mod den begroete Himmel. Det var Lænkeballonen, som var ramt af Lynet og nu stod i lys Lue, og i næste Øjeblik blev jeg Vidne til en uhyggelig Døds scene. Løjtnant Aprea havde endnu ingen Anelse om den Fare, han svævede i. Han sad i sin Gondol, ivrig beskæftiget med sine Observationer. Det var først en Telefonmelding, som bragte ham Besked: „Red dig, Ballonen brænder“. Med et eneste Blik saa Løjtnanten sin fortvivlede Stilling. Med Lynets Fart gjorde han Faldskærmen klar. Men Tovenes Netværk, som han skulde betros sit Liv til, var allerede tændt i Brand. Graadig slikkede de røde Flammertunger langs Tovene og aad sig ind i den tørre, tjærede Hamp, som brændte klarere, jo mere Faldskærmen nærmede sig Jorden. Stumperne af den brændende Ballon faldt sammen med brændende Tovværk. Det var, som om han var anbragt paa en glødende Rist. Jeg saa med egne Øjne, hvorledes han i fortvivlet Dødsangst strøg Hænderne langs sin Krop for at slukke de Gnister, som begyndte at sætte hans Klæder i Brand. Men snart havde Ildtungerne samlet sig til en eneste kompakt Ildkugle, som uafbrudt rullede rundt og styrtede ned gennem Luften. I næste Øjeblik faldt et lemlestet, halvt forkullet menneskeligt Legeme ned paa en lille Bjergtop, hvor det blev liggende som en formløs Masse.

Det store Fremstød.

—o—
Et Krigsbillede.

En schweizisk Forfatter, Gustav W. Eberlein, har i et interessant Værk: Tyskland i Krig — Set og oplevet . . . givet en Skildring af, hvad „det store Fremstød“ vil sige. Han skriver:

Lige for mine Øjne Højde 196. Den hvide og nøgne Flade er overalt og alle Steds dækket med sorte Prikker, saa tæt som et Tapetmønster. Jeg saa — men hvad saa jeg? — hvor intetsigende, hvor farveløst vilde det ikke høres ud med de plastiske Ord, de Mænd brugte, som selv havde oplevet Helvedet. Det er ikke let at faa dem til at tale, men naar de en Gang taler — Død, hvor er din Brod!

. . . Det har regnet i denne Vinter som aldrig før. Sæbelignende Slamlaviner styrtede ned i Skyttegravene. Lige til Knæene stod i Cham-pagne Stridsmændene, Mennesker af en Race, som aldrig før har levet i Dynd. Dag efter Dag, Nat efter Nat. Den, som ikke tidligere har kunnet røge, han lærte det i alt Fald den Dag, da Liglugten var ganske infernalsk. De lasede og som Lerkulper forvandlede Mennesker anede ikke, det var Vaar — det var længe siden, de anede noget om Aarstider eller den Art Ting. De vidste ikke mere om Sol eller om Varme eller et trygt Øjeblik (medens vi hjemme lagde Avisen væk, fordi Krigen stod stille eller ikke kom af Flækken). Dag og Nat spyttede Døden dem i Øjnene, der var trætte og flakkende og som laa dybt i gulrandede Hudfolder.

Endelig i Februar begyndte Dansen. Der kom, hvad man paa dette Sted døbte: Trommeild. Forestil Dem, at der i Løbet af en eller to Timer falder 20 Granater paa Deres Skrivebord. Og det skete her over en Front af 8 km. Under det spruttende Jærn begynder Kridtgrøden at koge (Champfagnes bestaar saa at sige af Kridt, der tørret smuldrer som Mel). Vægge af Kalk og Os, Røg og Ild. Himlen er ved at falde ned over den sønderrevne Jord, der bæver under den sprængende Larm. Snart er Øjnene blændet af den knitrrende Ildtaage, som de tyske Batterier lægger foran Gravene. Man tænker ikke paa Afløsning. Naar den dagelange Ildhvirvel havde pløjet Staaltraadshindringerne, Brystværnene, Gravene og Forsnarene i Jorden og æltet dem, saa maatte man — der var ingen anden Udvej — paa samme Sted opkaste en ny Grav. Var den om Aftenen fyldt igen, saa maatte — der var intet andet i denne grufulde Skyttegravskrig — Skanseværktøjet om Natten for anden Gang eller for tredje Gang skære gennem Kridt, Jæruris og halvkolde Lig.

Endelig maatte Garden sættes ind som Bølgebryder mod den sydende Brænding af Franskmænd, som med

beundringsværdig Clout atter og atter stormede frem. Et Turko-Regiment angreb i fem Bølger, saaledes fortæller Prins Oscar af Preussen, men dets Linier blev af en Haandgranats-hagl bogstaveligt slynget i Luften. Mangt et Regiment kunde ikke blive ført til Storm en Gang til.

Om Natten opdagede Lyskasternes kolde Øjne et nyt Angreb, og Reserverne, hvortil de faa overlevede havde sluttet sig, fyrede ind i Maserne, indtil Løbene brændte. Om Morgenen stormede atter Hob efter Hob frem, men de kom ikke et Skridt frem. Det var Lighobe.

„Det er ikke længere Angreb“, sagde en fangen fransk Officer, „det er afsindig Slagteri, Runddans paa Kirkegaarden“.

Alligevel, der maatte stormes videre. Det gjaldt Gennembruddet. Da var ingen Pris for høj.

— Og Trommeilden rejste sig til Raseri, Staalet bruste som et Hav i Orkan, vi blev af underjordiske Magter slynget i Luften, fløj som Gummibolde om hverandre, faldt, kravlede op igen. Af en uigennemtrængelig Væg skyder Stikflammen, svider, brænder. Det er ikke længere muligt at puste. Alle Kræfter i Verdensaltet er løst og tumler sammen, — der er ikke længere noget, som minder om Mennesker i denne Krig, hvor Elementerne selv river hinanden i Stykker. Og saa — saa Massedøden! Efter halvtreds saadanne Ildtimer Stormen . . .

Ikke mere! Jeg saa ham, denne til Massedøden fanatiserede Mand, jeg ser ham endnu.

Jeg tvang mine genstridige Øjne til at gaa over det uhyggelige Tapetmønster paa Højde 196. Og de fortalte min Hjerne, hvad min Sjæl aldrig og ingen Sinde mente at kunne fatte. Disse sorte Flækker og Punkter, hvormed Landskabet var oversprøjtet, saa man tror, at der maa være sprøjtet Sand mod Kikkertens Linse, hvad er det?

De døde fra Vinterslaget!

Det er saadan en Massedøden, der nu atter finder Sted, hvorlænge vil den vare ved?

Er U-baads-Krigen lovlig?

—o—

Ved første Øjekast er der næppe nogen Tvivl om, at de fleste vil finde et saadant Spørgsmaal, som om U-Baadskrigen er lovlig, ret naivt og i Realiteten ganske ligegyldigt og uden nogen som helst praktisk Betydning. En saadan Betragtning er imidlertid næppe ganske korrekt. Thi selv om U-Baadskrigen for Tiden er et Faktum, og selv om man naturligvis erkender, at Magt er Lov og Ret, saa er jo dog ikke Spørgsmaalet om Magten endelig afgjort; tværtimod synes dette Aars Begivenheder at vise, at den Magt, som det næsten herhjemme var bleven

en Selsfølge at betragte som noget mestaaende og uovervindeligt, i Virkeligheden stillet lige overfor jævnbyrdigt udrustede Modstandere, absolut ikke gør Indtryk af Uovervindelighed.

Derfor er maaske ikke alt Haab ude om nogen Erstatning for de Tab, der paafores vor Handelsflaade, vel heller ikke, hvis Krigen kunde ende, saaledes som der har været fremsat Tanke om, med en Ordning af alle Forhold ved international Voldgift. Hvorom alting er, har en Undersøgelse af Spørgsmaalet baade sin Interesse og Betydning.

Der skrives og tales i denne Tid saa ofte om Folkeret og Folkerettens Regler; der er næppe noget Udtryk, der misbruges mere end dette, og misforstaas mere, Thi i Virkeligheden findes der kun meget lidt „Folkeret“; der findes ganske vist talrige videnskabelige Værker om dette Begreb, men disse Værker er i Virkeligheden kun Enkeltmands Definitioner af formentlig hævdvundne Vedtægter, og de af alle Nationer virkelig uenkerende og gennem et vist Tidsforløb historisk fæstnede internationale folkeretlige Regler.

En af de Folkeretsregler, som er ældst og som ganske sikkert anerkendes af alle (selv om den ikke praktiseres), er, at „Krigen skal føres af Soldater mod Soldater“.

Heri ligger hele Grundreglen for al Krigsførelse, udtrykt i andre Ord; Privatpersoner (og Privatejendomme) maa ikke deltage i Krigsførelsen og maa paa den anden Side heller ikke inddrages under Krigen, Denne Grundregel for al Krigsførelse er omtrent den eneste, der respekteres som anerkendt af alle; hvor der finder Brud derpaa Sted, forsikres det altid, at de private Personer først selv har begyndt at deltage i Krigen, f. Ex. ved Overfald paa de fjendtlige Troppere. l.

Det varede ret længe, før denne Grundregel blev gennemført til Søs, og helt gennemført er den ingen- sinde bleven.

For blot 100 Aar siden deltog Privatfolk i Krigen til Søs som Kaper, ligesom Privatejendomme paa Søen erobrede, opbragtes som god Prise. Et af de Formaal, som man søgte at naa paa Pariser konferencen i 1856, var netop at faa vedtaget og anerkendt den samme Grundregel for Krigsførelsen til Lands, altsaa Privatpersoners og Privatejendoms fuldstændige Holden udenfor Krigen.

Dette naaedes ogsaa, omend kun omtrentlig. Man enedes saaledes om, at Kaperi skulde betragtes som afskaffet og behandles som Søroveri. Til Gengæld maatte Koffardiskibe (altsaa Privatejendomme) heller ikke opbringes—hvis den ene af Delene, Skibe eller Ladning, tilhørte en neutral Stat. Denne Bestemmelse: Det neutrale Flag dækker den fjendtlige Ladning, og neutrale Ladning beskytter det fjendtlige Skib.

Derimod vedtoges intet om Forholdets Ordning, hvis begge Dele, Maade Skib og Ladning, tilhørte en krigsførende Magt, og Meningen maatte altsaa være, at i saa Tilfælde skulde Opbringning stadig i sin nuværende Form betegnes som lovlig.

Leveregler i gamle Dage.

I et Haandskrift fra det 15. Aarhundrede findes følgende Leveregler, der maatte iagttages af en Mand i sine Dage, naar han vilde gælde for velopdragen:

1) Naar du kommer til en fornem

Mands Taffel, saa maa frem for alt dine Hænder være rene og dine Negle være klippede: dog maa du ikke klippe Negle, naar Folk ser derpaa, men naar du er alene.

2) Naar du drikker, saa løft Bægeret med begge Hænder og sæt det derpaa ned igen. Du skal ikke drikke med een Haand som en Kusk, naar han smører Vognen. Du skal ikke drikke, mens din Nabo drikker. Du skal ikke hoste i Bægeret, ikke drikke, saa længe du har Mad i Munden ligesom Kvæget, ikke drikke med Larm og Spektakel som en Okse, ikke hænge med Næsen i Bægeret som et Svin. Du skal atterre Mund og Næse, naar du har drukket.

3) Naar du er ved din Herres Taffel, saa mælk, at naar han drikker, maa du ikke spise.

4) Hvad der ligger foran dig ved Taffelet, det skal du tage, ikke, hvad der ligger foran din Nabo.

5) Du skal ikke gnave Benene som en Hund og ikke udsuge Marven.

6) Spis ikke et Æble alene, men skær det i Stykker i Midten; del paa den ene. Halvdelen og giv enhver af dine Naboer et Stykke.

7) Vil du skrælle en Pære, saa maa du begynde med Stikken; ved Æblet begynder du ved Blomsten.

8) Stryg aldrig Smørret paa Brødet med Tommelfingeren.

9) Drik ikke Suppen af Tallerkenen men spis den med Skeen og ikke lydelig, som en Kalv slubrer, men sagte kom en Jomfrulil.

Hvem betaler?

—o—

I de gode gamle Dage, da alt efter Sigende var saa meget bedre end nu, da kom en ung Pige kun ud til Fornøjelser, naar hun var sammen med sine Forældre eller ældre Venner og Slægtninge, som tog sig af hende og sørgede for den pekuniære Side af Sagen. Dengang var den pekuniære Side forøvrigt ret underordnet i det hele taget, idet man mest kom til private Fornøjelser, hvor man var Gæst, fra man kom, til man gik, og som man kvitterede for ved Indbydelsen til lignende Adspredelser i sit eget Hjem, til Teaterbesøg eller hvordan man nu bedst kunde.

Men i Nutiden spiller den pekuniære Side af Spørgsmaalet Selskabelighed en langt større Rolle end i gamle Dage. Navnlige det frie og ubundne Kammeratskab, der nu findes mellem de Unge, har ganske forandret Situationen. Unge Piger færdes ude sammen med unge Mænd uden at have et ældre „Opsyn“ med; man gør Skovture, man cykler, ror, sejler, rider eller kører ud sammen i Flok og Følge, og man spiser sin Mad eller nyder lettere Forfriskningen sammen ude omkring paa Restauranter og Kaféer.

De unge Damer er blevet uafhængige. De optræder selvstændigt i deres Egenskab af „frie Mennesker“. Men paa ét Punkt brister Ligestilheden med Mændene: der er i ni af ti Tilfælde Mændene, der betaler, og de unge Damer, som lager imod.

Er der nu egentlig nogen Mening i dette? Lad os f. Eks. tage en lille Klike af mandlige og kvindelige Kammerater, Studerende eller anden Ungdom fra bedrestillede Hjem. I Reglen tjener ingen af dem en Øre selv men underholdes fra deres Hjem. Naar Klike er paa Udflugt sammen, betaler Damerne allerhøjest deres Jernbanebillet og Sporvogn, medens Herrerne paalager sig Traktementet, hvilket kan være brydsomt nok med en almindelig Studenter-Apanage eller et lignende Hartkorn. Maaske har den unge Mands Forældre langt daarligere Raad end de

Forældre, hvis unge Datter er hans Gæst. Maaske er Forholdene dog saaledes, at den unge Pige ved Gæstfrihed i sit Hjem kan gøre Gengæld og opveje det, hun tager imod, men dette er ikke altid givet.

Eller et andet Tilfælde. En ung Dame tager ud paa Tur sammen med sin Broder eller sin Forlovede samt én eller to af sine Veninder. Vedkommende arme unge Mand vil i de fleste Tilfælde føle sig forpligtet til at afholde Udgifterne ved Turen, baade for Søster og Veninde. Det hænder ligeledes, at en Herre er bedt til Bryllup hos en god Bekendt og dermed stiltiende forpligtet sig til at tage en Vogn og afhente en eller anden, ofte ham ganske ukendt, ung Dame, som han derefter kører til det Sted, hvor Middagen staar. Han betaler. Og det er en dyr Fornøjelse.

Eller det hænder, at en Herre følger en Dame hjem fra et Selskab hos fælles Bekendte, hvor de maaske har set hinanden for første Gang. Ufravigelig vil denne vildfremmede Herre betale Sporvogn eller Automobil for den Dame, han ledsager af pure Høflighed, ofte maaske endda fordi Værtinden har været urolig for, hvordan den unge Dame skulde komme hjem alene, og ligefrem har bedt ham ledsage hende.

Der staar man. Man føler sig ubehagelig berørt ved paa denne Maade at komme i Gæld til et fremmed Menneske; i Reglen har man ikke Mod til at protestere, naar han vil betale for én, og gør man det, bliver det undertiden taget en ilde op.

Er der egentlig nogen Mening i alt dette? Er det ikke en kedelig Fortidslevning, Kvinderne burde se at faa udryddet?

Eet er selvfølgelig, at man kan tage imod en Invitation fra en Mand, man kender godt, men noget helt andet er altid at lade Mændene betale, hvad enten de nu er vildfremmede eller man er en lille indlevet Klike, som kommer meget sammen. Selv om det kun er forholdsvis smaa Beløb, det drejer sig om, løber det dog i Længden op. Og hvorfor skal en ung Mand, der ikke er en Smule bedre stillet, økonomisk set, end de unge Piger, han og hans Kammerater færdes sammen med, bære hele den økonomiske Byrde?

De unge Damer kan saa udmærket hindre dette. Det er en let Sag at tale om dette Spørgsmaal med et Menneske, naar man anser ham for sin gode og paalidelige Kammerat. Man kan, hvis man færdes meget sammen ude, paa Forhaand belinge sig, at man vil have Lov at betale sin Part af Udgifterne. Det gør det hele saa meget mere kammeratligt, og den unge Dame har ikke den kedelige Følelse af at komme i en Art Gæld overfor den unge Mand.

Noget andet er det selvfølgelig, hvis de Mænd, der er Tale om, er langt bedre økonomisk stillede end de unge Damer. I saa Fald bliver det en privat Smagsag, hvor megen Gæstfrihed, man vil modtage—lidt Erkendtlighedsgæld paadrager man sig selvfølgelig altid!

Men hvor de unge Damer er ligestillede med Mændene i økonomiske Kaar, burde Parolen være: hver betaler for sig.

D. Bl.

Portrættet.

—o—

Følgende smukke Historie fortælles om Admiral Dewey og en lille Skibsdreng:

Nogle Minuter før Søslaget ved Manila, netop som Komandoraabets „Klar til Kamp!“ lød, mistede en lille Dreng paa Slagskibet sin Jakke

i Vandet. Han bad om Lov til at tage den op. Da man nægtede ham dette, sprang han over paa den anden Side af Skibet og kastede sig over Bord, fik fat i Jakken og trak den paa sig. Han blev øjeblikkelig fængslet paa Grund af sin Ulydighed.

Efter Slaget skulde Admiralen underskrive hans Dom, som lød paa flere Aars Fængsel. Før han gjorde dette, spurgte han, hvad Drengen havde gjort. Den lille, som stod sønderknust for ham med nedslagne Øjne, trak et Portræt frem fra sin Lomme, rakte det mod Admiralen og sagde med graadkvalt Stemme:

—Det er min Moder. Jeg vilde ikke miste min Moders Billede.

Da tog Admiralen den lille i sin Favn, kyssede ham med Taarer i Øjnene og sagde:

—Dreng, som vover Livet for deres Moders Billede, vil ogsaa ofre det for Fædrelandet. Dem behøver man ikke at kaste i Fængsel.

Bombeaffæren i Norge.

—o—

I norske „Dagbladet“ læses følgende sensationelle Afsløringer i den norske Bombeaffære:

En Mand af finsk Afstamning og med god Uddannelse havde kort efter Krigens Udbrud ladet sig lokke til at indtræde i den saakaldte finske Brigade, der blev uddannet i Tyskland med den oprindelige Hensigt at deltage i den regulære Krig mod Rusland. Det varede imidlertid ikke længe, før man var paa det rene med, at det stødte paa store Vanskeligheder at anvende disse frivillige Stridskræfter paa denne Maade. Man besluttede da i Stedet at plukke ud de mest intelligente Medlemmer af Brigaderne og at uddanne dem til en særlig Mission, der passede dem bedst i Krigen mod Rusland.

En tysk Attentatskole.

I en særlig Skole i Berlin fik de Undervisning i at drive Spioneri og i at planlægge og at udføre Attentater, som efter tysk Opfattelse skulde være til Nytte for Tysklands Sag. Den Finne, som her er omtalt, deltog ogsaa i Undervisningen. Ligesom Baron von Rautenfels blev ogsaa han forsynet med tysk officielt Kurperas og fik som Opgave at fragte det meste af Rejsegodset fra Udenrigsministeriet i Berlin til forskellige Steder i Skandinavien. Ifølge hans egen Udtalelse har han selv ved en bestemt Anledning fragtet Helvedesmaskiner til Stockholm paa samme Maade, som Rautenfels bragte dem til Christiania.

Senere blev han Sekretær paa Attentatorganisationens Hovedkontor i Sturegatan 52 Stockholm. Kontoret blev ledet af en højere Officer, der var ansat som officiel Tjenestemand ved den tyske Legation. Her ved erhvervede Finnen sig et stadigt intimere Kendskab til de Rænker, som blev smedet mod de neutrale skandinaviske Lande og om de Geringer, som lidt efter lidt blev planlagt for paa den Maade at ramme Modstanderne i Øst og Vest. Han oppebar et fyrsteligt Honorar.

En Del norske Fartøjer forsvinder paa en mystisk Maade.

Men saa blev Finnen syg og maatte en Tid ligge paa et Sygehus, og her kom han til det Resultat, at det bedste, han kunde gøre, var at slaa ind paa Bedringens og Omvendelsens Vej. En Del norske Fartøjer var paa mystisk Maade blevet udsat for Søulykke, og Mistanken om, at der forelaa Attentat, begyndte lidt efter lidt at brede sig i Norge. Saa bragte „Norges Handels- og Søfartstidende“ en Meddelelse om, at der var udsat befydelige

Premier for den, som kunde give Oplysninger om, hvordan disse mange mystiske Skibsforslis havde fundet Sted. Et Nummer af Avisen kom i Hænderne paa den Syge, som havde Kendskab til Aarsagen til disse Skibsunlykker, og han skrev da straks til Bladets Redaktør. Senere fik han en kort Meddelelse om, at Politiet havde den Opgave at udsætte Premien, og han skrev da til Christiania Polit.

Spionen henvender sig til en af Ententens Legatione.

Saa snart han blev rask, gik han til en af Ententens Legationer i Stockholm og gav uden at forlange nogen speciel Belønning en af de højere Embedsmænd Meddelelse om, hvilke Farer der truede de Skibe, som gik paa norske Havne. Vedkommende Legationssekretær takkede for Oplysningerne, og Manden blev opfordret til at komme igen. Han har da, ligesom i Brevet til Christiania Polit, opgivet Adressen paa Bombelageret i Sverdrupsgade 10, og han gav Oplysning om Navnene paa en Del af de Agenter, som arbejdede i Norge. Legationerne konfererede med hverandre, og en af dem udtalte Ønsket om at komme i Besiddelse af et Par af Helvedesmaskinerne.

Der lægges en Fælde for Tyskerne.

Man besluttede man skulde sætte en Fælde for Tyskerne. Finnen kom tilbage til Legationen og erklærede sig villig hertil og fik sine Instruks. Derefter gik han til den tyske Central i Sturegatan og forfalte, at der i en norsk By laa en af Wilson-Linjens Dampere, ombord paa hvilken han havde en Svoger. Han kunde med største Lethed komme ombord og hilse paa ham og uden Vanskelighed anbringe et Par Helvedesmaskiner, der sprænger Skibet i Luften. Han var beredt, hvis det overdroges ham.

Tyskerne gik i Fælden. Manden blev udrustet med Rejsepenge og fik Fuldmagt til paa et bestemt Sted at hente 2 Bomber til Udførelse af Attentatet. Der blev endvidere lovet ham et kontant Honorar af 5000 Kr. dersom Damperen blev bragt til at synke eller ødelægtes ved Attentatet. Finnen rejste og med samme Tog en Repræsentant for en af Ententelegationerne. Manden hentede sine 2 Bomber i Christiania, men i Stedet for at følge sine Ordre, overlod han Bomberne til Legationssekretæren, som derefter øjeblikkelig satte sig i Forbindelse med Politiet.

Dette havde allerede paa Grund af de vage Oplysninger, der var kommet fra den syge Finne, deriblandt Brevet fra ham, sat sig i Bevægelse og arbejdede Nat og Dag paa at opklare Mysteriet. I Løbet af et Par Timer fik man oplyst, hvordan Bomberne var blevet indsmuglet, og da Baron v. Rautenfels—den kejserlige tyske Kurier netop i de Dage ankom til Christiania med en ny Sending Varer fra det tyske Udenrigsministerium, fik Politiet travlt med at se Kufferterne nærmere efter i Sømmene: Resultatet blev de allerede kendte Afsløringer.

De vandrende Sangere

troppede igaar op paa vore Gader og spredte om Eftermiddagen med deres hvide Huer og smilende Ansigter lidt festlig Glans over Byen. Om Aftenen gav de glade Sangere den bebudede Underholdning paa Christensens Sal, hvor et talrigt Publikum livligt gav sit Bifald tilkende. Den populære Politiker, Sportsmand, Sanger, Digter og Dameven A. C. Meyer talkede for Gæstfrihed, udbragte en Skaal for vor sukkede Føde og lovpriste Livets Poesi og den vandrende Sangers glade Liv.

En ung Kelner

kan faa Plads straks. Henvendelse paa Blanch's Hotel eller Fæstkontoret i Rønne.

Olsker.

Al Bortkørsel af Sand og Grus fra Kommunens Forstrand fra Allinge til Rø Græuse forbydes alle Uvedkommende (dem, der ikke bor i Olsker). Overtrædelse heraf vil blive paaalt.

St. Ols Sogneraad den 4/7 1917.
P. S. V.

K. A. Mogensen

En Dug er Søndag 24. Juni fundet ved Ols Kirke og kan afhentes hos Smed Grønvald, Olsker, mod Betaling af dette Averlissement.

Olsker.

Regnskabet over Kommunens Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1ste April 1916 til 31te Marts 1917 vil være fremlagt til almindeligt Eftersyn i Olsker Forsamlingshus i 14 Dage fra 15. Juli d. A.

Sogneraadet.

Sild.

Ærede Forbrugere af fersk og saltet Sild bedes indgive Deres Bestillinger til

Allinge-Sandvig Salteri,

Telf. 92. Chr. Jørgensen,

Skriv

det bag Øret

og glem ikke, at Nordbornholms største Lager og største Udvalg af Manufakturvarer findes i

Magasin du Nords Udsalg,
Allinge.

Hus til Leje.

Det Arbejdsmand Johannes Olsens Enke tilhørende Hus paa Nørregade i Allinge er at faa til Leje ved Henvendelse til Anton Sonne.

Strobin.

Bedste Rensningsmiddel til Straahætte. Faas i Pakker a 25 Øre m. Brugsanvisning.

J. B. Larsen.

Gudstjenester og Møder.

Søndag 8. Juli.

St. Ols Kirke Kl. 9^{1/2}. Skrm. Kl. 9.

Allinge Kirke Kl. 2.

Søndag Eftm. Kl. 5 taler. Missionær Paul Holk paa Skoleengen ved Tein.

Mandag Aften Kl. 7^{1/2}. Møde ved Himmerød Missionær Paul Holk taler. (Intet Møde for K.F. U. K.)

Tirsdag Aften Kl. 7^{1/2}. Møde i Aulæget Missionær Paul Holk taler.

Bestil Deres Regninger, Meddelelser, Konvolutter og Brevpapir i Allinge Bogtrykkeri. Hurtig Levering. Billigste Priser. Ring op Telefon 74.

Støbstaals-Høstleer, Lehomme, Høforker, Haandriver.

Vi har udmærket gode Redskaber og sælger særdeles billigt, saa længe det gamle Lager rækker til.

Nordlandets Handelshus.

Kjoler og Blusliv

i Moll og Voile.

Nederdele i Frotté og Vadmél.

Damelingeri i stort Udvalg.

Magasin du Nords Udsalg

Allinge.

Skal der plantes om i Roemarkerne?

da anbefaler vi først og fremmest Sommerroen

„Øster Sundom“.

Denne Sort vokser hurtig stor, er fast og holdbar til langt hen paa Vinteren. Iøvrigt har vi Frø af „Grey-Stone“, „Fynsk Bortfelder“, „Yellow-Tankard“ og Bangholm Kaalrabi.

Nordlandets Handelshus.

Ejendom til Salg.

En god lille Landejendom i Rø Sogn er billig til Salg. Ejendommen er smukt beliggende lige op ad Sognevej. Areal 7 Tdr. Land. Gode Bygninger, brandforsikret for 7000 Kr. Stor og god Frugthave. — Ejendommen eger sig fortrinlig for en Fisker. Nærmere Oplysning ved Sparekassékasserer H. Ipsen, Allinge.

Arbejdstøj.

Jakker, Benklæder og Veste,

forarbejdet af stærke Stoffer, findes paa Lager i stort Udvalg.

Blaa Maskintøj i prima Kvalitet.

Priserne ere yderst lave i

Nordlandets Handelshus.

CLOËTTA[®]
ALBA

Spise - Chocolader

Sandvig.

Min Filial i Sandvig hos Købmand Esber Hansen er forsynet med mine kendte gode Kvaliteter i Manufaktur og Trikotage samt Badeartikler i stort Udvalg.

J. P. Sommer

Magasin du Nords Udsalg, Allinge.

Vi har endnu rigeligt til Eftersaaning:

Vikker, Sølvboghvede, gul Sennop,

ligesom vi har nogle faa Sække Chili-Salpeter, som sælges til første kontante Køber.

Nordlandets Handelshus.

Drenge-Klædninger

Blaa & kulørte Matrosdragter
Vaskebluser og Benklæder
Drengestortrejer
Matros- og Sportshuer

Alltid de billigste Priser i

Nordlandets Handelshus

Øltræer.

Tomme Øltræer tilhørende Under-tegnede, bedes uopholdelig tilbage-sendt.

NB. Efterse Kælder og Lager, da der sikkert uberegtiget henstaar Øltræer mange Steder.

Allinge Bryggeri.
G. Salmon.

Cement Fals-Tagsten

store, firkantede, vellagrede

sælges til gammel Pris.

Johan C. Koefoed,

Allinge

Sild.

— Bestillinger paa fersk Sild til Saltning og saltet Sild i Tønder, Fjerding og Ottinger modtages og ekspederes i den Rækkefølge, som Bestillingerne indgaar.

5/4, 5/8 og 5/16 nysaltet Sild er paa Lager og sælges til en rimelig Pris pr. Kontant.

I. B. Larsen

Allinge Telefon 12.

Tysk Krystalsalt

anbefales til Saltning af Kløver og Hø. Prisen er 3 Kr. 50 Øre pr. 50 Kilo.

Nordlandets Handelshus.

En flink og proper Pige

vant til almindelig Husgerning, kan til 1ste Juli faa en god Plads hos Jernstøber Schjørring i Nexø

Nysaltede Spegesild

i Fjerding og 1/3 Tønder sælges pr. Kontant.

Nordlandets Handelshus.

By- og Herredsfuldmegetig **Johannes Kofoed, Hasle.**

træffes paa Raadhuset i Allinge hver **Mandag** efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver **Fredag** fra 2—5 Eftm.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lærling en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Danste Hørfrofager

Sonafraa

Ny Blodmelassfoder

Stor Majs

Texas Bomuldsfrofager

Foderblanding

ventes pr. Sejler „Kristian“ først i næste Uge. Vi sælger gerne til 14 Dages Forbrug ad Gangen.

Nordlandets Handelshus.

Paa

Mac Cormichs Høstmaskiner,

Smøreolier etc modtages

Bestillinger.

2 brugte Slaamaskiner,

1 - Mejemaskine

1 - Selvbinder

sælges billigt.

Johan C. Koefoed,

Allinge.

Fineste Sagomel,

Fineste Kartoffelmel,

Grove Hvedegryn,

Bedste Rismel,

Maismel

Japan-Ris,

Byggryn,

Store Sago

sælges til laveste Dagspris i

Nordlandets Handelshus.

RØ.

De af Sognets Beboere, som har bestilt Brænde hos Kommunens Brændsels-Tilsynsmand, Gdr. Krøjer „Kroggaard“, kan nu afhente det bestilte Brænde. — Vedkommende bedes henvende sig til Krøjer med Betaling for Brændet, hvorefter de faar Udleveringsseddel.

Sogneraadet.

Til Nedsaltning

af Sild, Fisk og Kød maa vi anbefale:

Ægte spansk grov Salt og raffineret Køkkensalt, som sælges til laveste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Roehakker

anbefales fra

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan faa optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere — til Underretning for Redaktionen — opgiaver Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil iagttage den strængeste Diskretion med Hensyn til sine Kilder.

Nyrøget Sild

fra eget Røgeri haves i Reglen hver Dag.

Nylagt Spegesild

fra eget Salteri haves i 1/4, 1/8, 1/16 Tønder og Stykkevis til billigste Pris.

Bestillinger paa Læggesild modtages gerne. Saltning besørjes.

I. B. Larsen

Telefon Allinge 12.

Gammelt Jern

og

Støbegods

købes

Allinge Kolonial-

& Produktforretning.

Erindringsliste.

—0—

Toldkamret 8—12 Form., 2—7 Efterm.
Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Stempelfilial i Sparekassen 10—12, 2—4.
Dampskibsekspektionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Distriktslægen 8—9 og 2—3.

Postkontoret: Sogndage 9—12 og 2—6.
Søndag 12—2.

Telegrafstationen 8 Morgen til 7 Aften.
Søndag 12—2.

Borgmesteren træffes paa Kæmnerkont. Branddirektøren Mandag og Fredag Form. 8 til 10.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.

Folketingsamlingen paa Raadhuset: Tirsdag Kl. 3, Fredag 7—8.

Jernbanest. er aaben for Gods 8—12, 2—7 Hjelpekassen: Formd. Bagerm. P. Holm, Kasserer H. P. Kofod. Kontortid hver Fredag fra 5—7.

Lærredsfodtøj og Sandaler

haves paa Lager i

C. Larsen's Skolejsforretning, Allinge.

Nye Sendinger

Smedekul og grove Koks

af prima Kvalitet, sælges billigst fra Lager.

Nordlandets Handelshus.

Calciumstjære og Tjærekoste

anbefales fra

Allinge Kolonial- Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassellkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Af de gode tyske Smedekul

venter vi endnu et lille Parti i denne Maaned. Vær saa god at sende Bestilling til

Nordlandets Handelshus.

Brødrene Anker Jernstøberi & Maskinfabrik

Telefon 2. Hasle Telefon 2.

Selvvandingsanlæg, Vand- & Aljepumper m. m.

Uldne strikkede Klude

betales med 1,50 pr. kg, naar Varer tages i Bytte.

Nordlandets Handelshus.

Vi har Lager af de gode franske

Lebomme, Forke, Høstriver

og anbefaler samme til billigste Priser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Badedragter

Badebind

Badekaaber

Badelagener

Badehætter

Badesko

Badehaandklæde

Strandkyser

Magasin du Nords Udsalg, Allinge.

Avertør i Nordbornholms Ugeblad!

Billigste Annoncepris. — Største Udbredelse paa Nordlandet.

Drengedragter

i hvid Satin, gul Satin, cadettribet Satin
er hjemkommet i fikse Fasoner.

Magasin du Nords Udsalg, Allinge.

Icopal- og Lædertagpap

fra Jens Villadsens Fabrikker og anbefaler samme til
billigste Dagspris fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Hvad skal vi lære vore Bødre?

Giv dem en ordentlig Skoleundervisning.

Lær dem at lave spiselig Føde.
Lær dem at vaske, stryge, stoppe
Strømper, at sy Knapper fast, at forlærdige Klæder og sy en ordentlig Skjorte.
Lær dem, at tarvelig Kost er sundest.

Lær dem at bage Brød og vel passet
Kokken ofte sparer manges Apotekerregning.

Lær dem, at en Krone er 100 Øre værd,
og at blot den i Sandhed ersparssommelig,
der giver mindre ud, end hun tager ind
og at det modsatte gør bundfattig.

Lær dem, at en betalt Bomuldskjole
er bedre end en ubetalt Silkekjole.

Lær dem at bruge solidt og godt og
hensigtsmæssigt Fodtøj.

Lær dem at gøre Indkøb og se efter,
om Regningen stemmer.

Lær dem, at man ved for snevre Snoreliv
blot opnaar at forkvakle Guds skønneste
Skabning.

Lær dem Selvtillid, Arbejdssomhed og
Betydning af Selvhjælp.

Overbevis dem om, at en Haandværksmand
i grov Skjorte og Skødeskind, selv
uden en eneste Øres Formue, er langt
mere værd end et helt Dusin fornemme,
fint klædte Dagdrivere.

Lad deres Blik være aadent for Naturens
Skønhed. — Har du Penge, da lad
dem lære Musik, Maling og andre skønne
Kunster, men lad dem ikke glemme,
at alt det kun er Biting.

Og overbevis dem om, at en Tur til
Fods er bedre end en til Vogns, samt
at ogsaa de vilde Blomster er smukke
for dem, der betragter dem med Opmærksomhed.

Lær dem at foragte alt ydre Skin, og
at man, naar man siger Nej eller Ja, maa
mene, hvad man siger.

Lær dem, at den ægteskabelige Lykke
ikke beror paa ydre Anseelse eller paa
Mandens Penge, men paa hans Karakter.

Har du forstået det paa rette Maade,
saa kan du, naar den Tid kommer, rolig
gifte dem bort.

De vil da nok vide, hvorledes de skal
skikke sig i Livet.

Rosens Historie.

Rosen den mest besunne af alle Blomsterrigets Born, har ikke saa gammel en Historie i Evropa, i hvert Fald var det Benediktinermunkene, som indførte den i Mellem- og Nordamerika.

Munkene var jo hin Tids Banebrydere.

Karl den Store, der interesserede sig meget for Rosendyrkning, opfordrede ogsaa sine Undersaatter dertil, og fra Munkenes Rosengårde spædtes Stiklinger og Planter til Egnens Folk. Da saa Korsfarerne vendte hjem fra Østen, medbragte de ny, skønne Sorter, bl. a. den herlige Damascenerrose.

I det 17. Aarhundrede var det Roser og Tulipaner, som stod højest blandt alle Blomster, og en Botaniker angiver i et Værk fra 1629, at man kendte 19 vilde og 17 forædlede Rosenarter. 150 Aar efter kendte man 50 forskellige Roser.

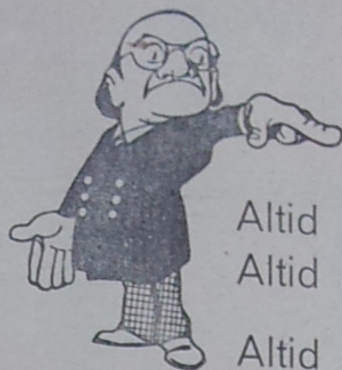
Sin egentlige Glansperiode fik Rosen dog først i det 19. Aarhundrede, og den, som vel bidrog mest dertil, var Napoleons Gemalinde Josephine. Paa det kejserlige Lystslot Malmaison havde hun samlet Roser fra hele Jorden og hendes Have-mester tiltrak stadig ny.

Skrigende Æg

To Videnskabsmænd har opdaget, at Krokodilleungerne begynder at skrig, mens de ligger i Ægget. Det er et højt ejendommeligt og helt uhyggeligt Fænomen, man her er truffet paa, og man har vanskeligt ved at tro paa Opdagelsens Paalidelighed.

Den ene af Videnskabsmændene opdagede fornylig paa Madagaskar, at Krokodilleungerne inde i Æggene udstødte kraftige Skrig, og at disse kunde høres, selv om Æggene var gravede ned i Sandet. Han overbeviste sig om, at det virkelig var fra Æggene, at den uhyggelige Lyd kom, ved at tage dem i sin Haand, og særlig naar han rystede dem, skreg de højt. Man mener, at Ungerne skrig tjener til at gøre Moderen opmærksom paa, at det nu er Tid til at grave Æggene op af Sandet, saa at de lettere kan krybe ud. Krokodillehunnen besøger ogsaa daglig Stedet, hvor Æggene er gravede ned, og umiddelbart efter at Ungerne er komne frem, kan de bruge deres Stemme.

Den anden Videnskabsmand har i Nildalen fundet Krokodilleæg i Sandet netop ved at gaa efter Skriget, en halv Time efter, at han havde gravet Æggene op, kom Ungerne frem.

Altid

Prima Koloniavarer

til billigste Dagspriser.

Altid friskbrændt Kaffe.

Altid extra prima Margarine

til billigste Dagspris.

Altid stort Udvalg i

Glas og Porcelæn

til smaa Priser.

Altid velassorteret Isenkramlager hos
Allinge Kolonial- & Produktforretning

Superfosfat og Kaligødning!

Vi beder om Bestillinger til Efteraarsforbrug, idet vi ikke tager mere hjem, end som der bliver bestilt. Prisen bliver omtrent som i Foraaret og lavest i

Nordlandets Handelshus.

Fest- og Brudegaver

køber De bedst og billigst i

Allinge Ur- og Guldmedeforretning.

Skeer og Gaffer i Sølv og Sølvplet er atter paa Lager.
Lommeure til billige Priser i ekstragode Kvaliteter med skriftl. Garanti.
Brugte Ure tages i Bytte.

Gravering gratis.

Telefon 93. A. M. Lindberg.

Badeartikler.

Dragter, Hætter, Haandklæder, Lagener
m. m. sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Vort Lager er rigeligt forsynet med

51 pCt. Texas Bomuldsfrøkager
43 pCt. New-Orlean Bomuldsfrøkager
Suktermelasse.

Coldings kontrollerede Foderblandinger
Langlands Kontrolfoder
Svinefoder.

Alt i prima kontrollerede Varer og til billigste Dagspris hos

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Vi har rigeligt af Maizena-Mel.

i Pakker, 1/2 og 1 Pd. engelsk Vægt.

Dette er Mel formaleet af den allerfineste amerikanske Majs, hvoraf der kan laves fortrinlig Grød og Budding. Pris 40 og 75 Øre Pakken.

Nordlandets Handelshus.

Klipfist, Ris, Rismel, Kartoffelmel, Sagomel,
Byggryn, Havregryn, Sagogryn,
Svedster og Rosiner.

Alt i prima Kvalitet anbefales fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Straahatte.

Stive og bløde Filthatte.

Huer og Kasketter.

Nordlandets Handelshus.